

"ХУСТКУ ОДЯГАЮ - ПЕРЕМОГУ ЗАКЛИКАЮ!"

7 грудня - Всесвітній день української хустки

Об'єднаймося нині! Дівчино юна, дружино, кохана, матінко ніжна, бабусе-берегине вкраїнського роду, жінко велична незламної країни!!! Незалежно від віку, професії, посади задля збереження українських традицій і нашої ПЕРЕМОГИ!!!

Сьогодні вкрай важливо відроджувати традиції та звичаї, берегти нашу культурну спадщину. З нагоди святкування цієї дати у ВСП «Новоушицький фаховий коледж ЗВО «ПДУ» пройшов флешмоб «Хустку одягаю –перемогу закликаю» за участю працівниць коледжу, студенток.

Відроджуймо, поважаймо, пропагуймо наші українські традиції - генетичні скарби нашого народу!

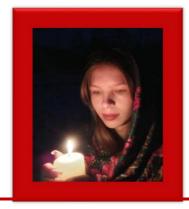

Поезія, народжена сьогодні....

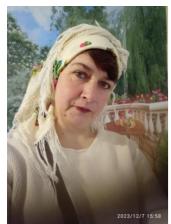
Хустина наша українська - Скидає барви , дівочки Допоки плаче Україна Від втрат холодних і гірких Допоки мама жде дитину 3 цієї клятої війни.... Зелена, біла і червона - Врази змінила кольори!

Чекаєм, вірим, наближаєм.
В молитві ми вночі тепер:
« Ще зовсім трошки» - промовляєм.
Та знову в барви ми вбираєм
Свою хустину подумки ...
(авторське, просто ... боляче)
Олеся Ломачинська

Цікаві факти про українську хустку

- Хустка завжди вважалась оберегом. Якщо хлопець збирався в далеку дорогу, дівчина давала йому свою хустку на знак того, що чекатиме його.
- Якщо в сім'ї хворіло немовля, його сповивали в мамину хустку. Якщо думали, що дитину зурочили, її обличчя витирали сподом спідниці або виворотною стороною ношеної хустки. За традицією, це мало оберігати малюка від хвороб, злих думок і очей.
- Після того як дівчина вийшла заміж, їй було заборонено з'являтися на людях із непокритою головою, а, тим більше, з розпущеним волоссям. У народі це називали «засвітити волосся». За народними уявленнями, така жінка викликала хвороби, неврожай та пошесті. В Україні жінкам досі не можна входити до церкви з непокритою головою.
- Значну роль відігравала хустка під час весілля. Якщо хлопець мав серйозні наміри щодо дівчини (одружитися з нею), він дарував їй дорогий подарунок чоботи, намисто або хустку. Потім нею «покриватимуть» молоду на весіллі.
- Покривання голови молодої настільки ж важливий ритуал, як і розплітання коси. Весільний коровай дружби також обов'язково

несли на хустці, а його шматочки роздавали гостям за допомогою маленьких хусточок – не «голими» руками.

- Хустка була «індикатором» соціального статусу жінки. Незаміжні дівчата зазвичай носили вінки або стрічки у волоссі, тож їм було необов'язково покривати голову. Якщо ж вони одягали хустку, то зав'язували її вінкоподібно. Після весілля дівчина обов'язково починала покривати голову.
- Також хустка позначала рівень достатку сім'ї. Її тканина та оздоблення свідчили про те, наскільки заможного чоловіка або придане мала жінка. Забезпечені панянки носили хустки з натуральної вовни або шовку.
- Залежно від регіону, жінки використовували різні способи зав'язувати хустки. Наприклад, на Півночі її в'язали під підборіддям, а кінці зав'язували на маківці. На Київщині кінці хустки обгортали навколо шиї та зав'язували на потилиці. На території Середнього Подніпров'я хустку драпірували довкола голови, але так, щоб залишити відкритим денце очіпка.
- Хустки бували фабричними та домотканими. Як правило, їх виготовляли власноруч або купували в жінок, які вміли це робити. На верстатах ткали однотонний квадратний відрізок тканини і нав'язували на ньому тороки. Інколи кінці хусток вишивали однотонними або різнокольоровими нитками їх залишали на свята або для урочистих подій.